

U C H W A Ł A Nr XCIX/481/2024
Rady Miejskiej w Iwaniskach
z dnia 29 kwietnia 2024 r

w sprawie uznania skargi za bezzasadną.

Na podstawie art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r –Kodeks Postępowania Administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r poz. 572), art. 18 b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r poz. 40 z póź.zm.) Rada Miejska w Iwaniskach uchwała co następuje:

§ 1

Po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w Iwaniskach uznaje się za bezzasadną skargę złożoną przez Pana X z dnia 09.04.2024 r na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Iwaniska należącą do rozpatrzenia przez Radę Miejską .

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Iwaniskach , zobowiązując do poinformowania Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Wiesław Kowalczyk

UZASADNIENIE

W dniu 9 .04. 2024 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Iwaniskach skarga Pana X na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Iwaniska zarzucając niewłaściwe wykonywanie obowiązków .

Z przepisów art. 18 b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że Rada Miejska rozpatruje skargi na działania burmistrza i gminnych jednostek organizacyjnych. W dniu 11.04.2024r. Przewodniczący Rady Miejskiej przekazał skargę do rozpatrzenia przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

Komisja Skarg ,Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 18.04.2024 r zapoznała się ze skargą oraz wyjaśnieniami złożonymi przez Inspektora ds. Księgowości podatkowej.

Organy podatkowe w postępowaniu podatkowym działają na podstawie przepisów prawa, a podstawą prawną w zakresie podatku rolnego jest ustawa z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2020 r.,poz.333 ze zm.)

W wyniku podjętych czynności ustalono, że:

- przedmiotowa działka ma nieuregulowany stan prawny, nie posiada właściciela:
- nie zostało wdrożone postępowanie spadkowe po zmarłym Y:
- Pan X nie użytkuje działki, nie opłaca podatku, nie korzysta z dopłat bezpośrednich do gruntów.

W świetle poczynionych ustaleń Pan X nie mógł zostać uznany za posiadacza samoistnego działki i tym samym nie dysponował legitymacją prawną do wystąpienia z wnioskiem o kierowanie decyzji dla przedmiotowej działki.

W kontekście powyższych ustaleń prawidłowa była konstatacja/stwierdzenie/ organu podatkowego w sprawie ,że skarżącego nie można uznać za posiadacza samoistnego przedmiotowej nieruchomości, tym samym nie można go także uznać za podatnika podatku rolnego.

W toku wyjaśnienia organ podatkowy zwracał się do skarżącego o nadesłanie dokumentu potwierdzającego interes prawny w postępowaniu, tj. tytuł prawny do dysponowania działką będącą przedmiotem postępowania. Pomimo wezwania dokumentu takiego nie nadesłano. Skarżący nie wykazał w żaden sposób, że jest posiadaczem samoistnym przedmiotowej nieruchomości. O tym kto jest posiadaczem samoistnym decyduje fakt, czy dana osoba włada rzeczą /nieruchomością/tak jak właściciel, korzystając z niej z wyłączeniem innych osób, pobiera pożytki i dochody, a także uważa się za uprawnionego do rozporządzania rzeczą. W przypadku gruntu takim atrybutem władztwa nad nim jest np. uprawa ziemi/gruntu/. Skarżący nie udokumentował w jakikolwiek sposób, że takie władztwo na przedmiotową nieruchomość sprawował i sprawuje, tym samym nie może być uznany za posiadacza samoistnego. Skarżący nie posiada zatem żadnego prawa rzeczowego w stosunku do wskazanej nieruchomości.

Poprzez samo oświadczenie woli nikt nie staje się posiadaczem samoistnym. Organ podatkowy nie ma żadnych przesłanek aby podważać wiarygodność zapisu w ewidencji gruntu i sprawdzać, czy nie istnieje posiadacz samoistny. Ponadto organ nie jest uprawniony do kwestionowania zapisów w ewidencji, ani też dokonywania w niej zmian. W przypadku gdy dane z ewidencji są kwestionowane przez właściciela lub posiadacza samoistnego na etapie postępowania podatkowego, nie powinni oni domagać się od organu podatkowego, aby ten dokonał zmian w ewidencji, ponieważ nie jest on do

tego uprawniony. Organ podatkowy nie ma kompetencji do przeprowadzania postępowania wyjaśniającego zmierzającego do ustalenia stosunków własnościowych.

Podkreślić należy, że to podatnik powinien uprawdopodobnić przedkładając odpowiednie dokumenty, że jest posiadaczem danej nieruchomości. Zmiana zapisów w ewidencji gruntów następuje bowiem na podstawie stosownych dokumentów (akt notarialny, wyrok sądowy itp.)

Ponadto poinformowano podatnika że dane zawarte w deklaracji/informacji/ oraz innych dokumentach składanych przez innych podatników w świetle ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa objęte są tajemniczą skarbową.

W związku z tym, w ocenie organu niemożliwym jest uwzględnienie wniosku skarżącego. Ujawnienie danych z decyzji dotyczącej indywidualnego podatnika stanowiłoby bowiem naruszenie tajemnicy skarbowej, do której na mocy art. 294 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, obowiązani są w szczególności wójt, burmistrz(prezydent miasta),starosta, marszałek województwa oraz pracownicy urzędów ich obsługujących.

W skardze zostały postawione zarzuty rażącego naruszenia prawa, błędnych ustaleń faktycznych, błędnego odczytania żądania jakim zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Iwaniska.

Zarzuty te nie zostały w żaden sposób skonkretyzowane i przekonująco uargumentowane. Z kilkudzaniowego uzasadnienia skargi wynika, że skarżący domagał się od organu podatkowego, aby to na niego została wydana decyzja z przedmiotowej nieruchomości.

Za nietrafne należy uznać zarzuty naruszenia wskazanych w skardze przepisów KPA ,jako że postępowanie podatkowe toczy się wg przepisów Ordynacji podatkowej i podane przepisy KPA nie miały zastosowania.

Skarżący ani w zapytaniu, podaniu jak i również w skardze nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdzałyby, że to on jest samoistnym posiadaczem przedmiotowej nieruchomości .

Pouczenie

Na podstawie art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz.U. tekst jednolity Dz. U. z 2023 r poz. 775) „ W przypadku gdy skarga ,w wyniku jej rozpatrzenia , została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę , a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”